

Durk Jacobs Galama (i2234) en Grietje Hettinga (i2235). No 1.1226 blz. 111 van het familieboek..

Mijn vader werd geboren op 22 mei 1885 op de boerderij Senserhuis II onder Tjerkwerd zoon van Jacob Geale's Galama en Hitje Durks de Boer.

Mijn grootvader trouwde op 6 mei 1871 met Wietske van der Werf zij werden in 1871 boer aan de Hemdijk Senserhuis II schuin tegenover de boerderij Senserhuis I. Het gezin bestond uit vijf kinderen.

Sinds de geboorte van zoon Johannes in 1878 begon Wietske te sukkelen. Twee jaar later werd hun dochter Akke geboren ruim 3 maanden later overleed Wietske op 10 april 1881,

Mijn grootvader Jacob hertrouwde op 5 augustus 1882 met Hitje Durks de Boer uit dit gezin werden zeven kinderen geboren.

Jacob overleed in Leeuwarden op 8 februari 1905 in het Sint Bonifatius Ziekenhuis te Leeuwarden. Hij heeft de laatste jaren veel gesukkeld met zijn gezondheid.

Bezocht daarvoor veel ziekenhuizen en kuuroorden in Nederland en Duitsland.

Mijn vader Durk Jacobs Galama trouwde op 4 mei 1920 in de Sint Jozefkerk in Heeg met Grietje Sikkes Hettinga. Mijn moeder werd geboren 21 april 1891 op de boerderij de Groote Bratte in Idzega onder Heeg, dochter van Sikke Jacobs Hettinga en Pietje Sjoerds Brattinga.

Die zelfde maand werden zij boer op Jonkershuizen op de boerderij Buwalda Stapert. Zij blijven er boer tot 12 mei 1955 en zijn er dan precies 35 jaar boer geweest.

Boerderij Buwalda Stapert. "Us âldershús."

Hoe het allemaal begon:

Op een publieke verkoop op 11 december 1919 koopt mijn vader en zijn moeder Hitje Durks de Boer Buwalda Stapert van de Stichting Coopersburg te Akkrum.

Op 18 december 1919 werd de boerderij betaald aan de Stichting Coopersburg. Mijn vader kocht de boerenhuizingen met 2 percelen weiland groot 6 HA voor f 36.821.80 zijn moeder kocht vijf percelen weiland ter grote van 13 HA voor f 38.835.80.

Vader huurde dit land van zijn moeder.

Het geheel dat verkocht werd was 31 HA groot.

De andere kopers waren Siek Postma van Arkum. (Dit perceel kon mijn vader huren.)

Michiel en Anne Galama in Burgwerd, Theodorus Popma in Gaast, Anne Hettinga in Blauwhuis, Meindert Boersma en Piet Tolsma in Tjerkwerd.

Het geheel kwam uit het bezit van Ysbrand Klazes.

Na een dure start in 1920 kwamen zij rond 1930 in de crisis jaren. Voor mijn ouders de moeilijkste periode. Alle zeilen moesten bijgezet worden om het bedrijf draaiende te

houden. Het was hard werken en zuinig leven. Net als zoveel andere boeren was het “wrakseljen” om het hoofd boven water te houden.

De oudste kinderen moesten op jonge leeftijd helpen in het gezin en in het bedrijf. Na school direct naar huis en aanpakken. Tijd om te spelen was er niet. Toen wij noch op de lagere school zaten leerden wij het melken, eerst schapen melken en daarna koeien melken. Alle werk wat de kinderen deden spaarde arbeiders loon uit. Studeren was er niet bij.

De meisjes gingen wel naar de huishoudschool en de jongens naar de landbouwschool. Wij werden als het ware klaar gestoomd om goede boer en boerin te worden.

In die tijd was mijn vader vindingrijk. Naast de opbrengst uit de boerderij moest er iets bij verdiend worden. Hij zag toen al iets in een z.g. “tweede tak”. Hij liet twee kippen hokken bouwen en hield legkippen. Ook werd de varkensstapel flink uitgebreid. Werd eerst een varken gehouden voor de slacht. De varkensstapel werd breder opgezet er werden zeugen aangekocht de jonge biggen werden aangehouden om later verkocht te worden. Op het eind van de crisis jaren liet hij een appel en peren hof aanleggen voor eigen gebruik. Maar ook rode en kuisbessen om eigen jam te maken. En in het begin van de oorlogsjaren werd een perceel weiland omgeploegd voor bouwland. Hij verbouwde aardappels, bieten en granen.

Als het moeilijk was om de rente van het geleende geld, de huur van het land of de rekeningen betaald moesten worden, hielp de familie financieel om het bedrijf te redden van de ondergang.

Zo zijn mijn ouders de moeilijke crisis jaren door gekomen. En toen stond in augustus 1939 de mobilisatie en in mei 1940 de tweede wereldoorlog voor de deur.

Financieel ging het toen beter maar het bleven moeilijke en angstige jaren. Ik zelf en mijn broer Sikke zaten in de z.g. “gevaarlijke” leeftijd.

Op 2 december 1940 verkoopt vader de boerderij met 6 HA land aan NV Theodorus Niemeijer in Groningen voor f 18.500.

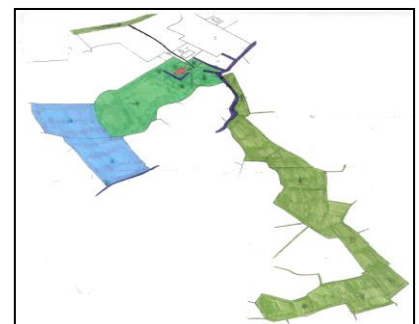
Daarnaast verkoop zijn moeder haar 13 HA, Siek Postma zijn 2.5 HA en Michiel en Anne Galama uit Burgwerd hun 3.5 HA weiland ook aan NV Theodorus Niemeijer te Groningen. Heit kon daarna al dit land huren van de kopers.

De NV Theodorus Niemeijer te Groningen kochten de boerderij land om hun geld veilig te stellen voor de oorlog die al zijn sporen had achtergelaten. Vaste goederen bleven wel waarde houden.

De grootste financiële zorg was daarmee opgelost.

Donker groen kocht mijn vader lichtgroen kocht Hitje de Boer blauw werd in 1940 bijgekocht.

Een leuk detail vond ik nog, mijn vader moest ieder voorjaar kievietseieren sturen naar NV Theodorus Niemeijer in Groningen en kreeg daarvoor als dank rooktabak terug. Wij hebben in de oorlog voldoende tabak gehad om te roken. Een extra luxe in de donkere en angstige jaren.

Voor de verkoop aan de NV Theodorus Niemeijer moest ik nog voor vader naar Theodorus Popma in Gaast met de vraag of hij zijn perceel land ook wilde verkopen aan de NV Theodorus Niemeijer. Dat was niet zijn bedoeling.

De andere percelen had Heit zelf geregeld met Siek Postma en Michiel en Anne Galama.

Op 2 maart 1950 koopt vader alles weer terug van de NV Theodorus Niemeijer voor f 60.000.

Hij blijft eigenaar tot 1955 en draagt dan het bedrijf over aan zijn zoon Sikke die in mei van dat jaar trouwde met Teatske Bauke Jorna uit Kubaard.

Mijn vader en moeder moesten toen een andere huisvesting zoeken. Er was in Blauwhuis op dat moment geen woning beschikbaar, zij bleven bij Sikke en Teatske inwonen tot er een woning in Blauwhuis beschikbaar kwam.

De twee jongste kinderen Sjoerd en Ciske waren toen nog inwonend bij mijn ouders, voor hen moest ook plaats gezocht worden.

Met een beetje goede wil en improviseren is veel mogelijk.

Vader en moeder, Sjoerd en Ciske gingen wonen op de "opkeamer" Sikke en Teatske kregen de woonkamer de keuken en slaapkamers beneden.

In januari van het volgende jaar konden zij een woning aan de "brillesteeg" in Blauwhuis kopen. Hier overlijdt mijn vader op 13 juli 1957.

Toen mijn jongste zus Francisca in 1960 trouwde met Bauke Rijpma ging mijn moeder naar het Sint Theresiahuis in Blauwhuis. Zij heeft daar nog 27 jaar gewoond eerst in het oude Sint Theresiahuis en na 1972 in het nieuwe Teatskehús. Zij overleed op 3 november 1987.

Beide werden begraven op het R. K. Kerkhof Blauwhuis

Foto van ons gezin. Deze foto werd in 1946 gemaakt. Op 4 mei 1945 waren mijn ouders 25 jaar getrouwd. Ons land was toen nog bezet door Duitsland. Het risico was te groot om samen naar een fotograaf te gaan.

Achter, Sikke, Hedwieg, Petronella, Jacob Sjoerd, zittend; Ysbrand, Francisca, Heit, Anne, Mem.

Opgemaakt februari 2015. Jacob Ysbrand Galama (i2405).